

TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntai.

TOIMITUSKUNTA: W. N. REIVO LAURI MOLLANEN ADOLPH SALMI R. E. HEIKKINEN A. B. MAKELA

TOVERI

(THE COMRADE) The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.

Ilmoitushinta 40c palstatuomalla. Kuoleman-ilmotukset \$1.50 kerta ja muutovärsyillä \$2.00 kerta. Kuluksi, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta. Hääilmoitukset ja naimenmuuttoluotokset 25c kerta. Naimenmuuttoluotokset \$1.50 kerta, avioliittoluotokset \$1.00 kerta. Seivottavat ilmoitukset sopimukseen mukaan. Satunnaisia ilmoituksia tulee rahan seurata mukana. Englanninkielistä suomenkieliseen vapaasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE. AUG. NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT Yhdysvalloissa ja Canadassa: Yksi vuodeksi... \$2.00 3 kuukaudella... \$1.35 6 kuukaudella... \$2.25 Suomeen ja muualle ulkomaille: Yksi vuodeksi... \$6.50 3 kuukaudella... \$3.50 6 kuukaudella... \$4.50

SUBSCRIPTION RATES: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25 Three months... \$1.35 One month... \$0.50

Huoneisto sijaitsee 10:n ja Duane katu-ten sijainnissa. Puhelin: konttori 395, toimitus 832.

Lakkolaisten menetykset

Kun työväestö jossakin menee lakkoon, selitetään työnantajien taholta tavallisesti, miten paljon työläiset menettävät palkkoissa ja miten hullua sellainen menettämisen on. Mutta ne ovat visusti vaihtaneet, mitä työnantajat menettävät. Siitä voittomäärästä, minkä lakkolaiset jättävät tuottamatta, ei puhuta mitään.

Esimerkin vuoksi mainittakoon, että Butten lehdet selittävät sikäläisten lakkolaisten menettäneen joka päivä 75,000 dollaria, mutta ne eivät puhuneet mitään siitä, että yhtiöt menettivät päivittäin voitoissa noin 200,000 dollaria ja hirtettiin ja rikurien palkkoissa 40,000 dollaria.

Mutta yhtiöt saattavat toisinaan kuluttaa lakkotapauksissa paljon enemmän kuin niiden vakantuskassat ja vararahastot sie-täisivätkään, tekevät velkaa saadakseen lakon säteiksi, ja sitte jalestapain kohottavat hintoja, saadakseen takaisin tappionsa ja tuuden vararahaston seuraavan lakon särkemistä varten. Yhtiöt esittävät tavallisesti numeroita silloin kun ne vaativat hintojen korottamista ja näissä tileissä esiintyy niiden tila jotensakin huonona. Varsinkin lakkojen jälkeen on usean yhtiön tilanne sellainen että tuotteista on välttämättä saatava parempi hinta.

Rautatieyhtiöt olivat juuri vaatimassa rahintuottojen korotusta, kuitenkin saamatta sitä, ja niillä oli usealla riittävästi "syitä", joiden perusteella olisi pitänyt saada enemmän sisaantuloja; niillä ovat suuret vakantuskassat, joiden nojalla käydään taistelu työväestöä vastaan.

New Yorkin rautatieyhtiöt taistelivat joku aika sitte työläisiä vastaan, ja selittivät silloin että niillä oli vararahasto, koska lakon tiedettiin syntyvän, mutta nyt ne vaativat kuluksintuottojen korottamista, selittävät yhtiön tilanteesta, selittävät yhtiön tilanteesta, selittävät yhtiön tilanteesta.

Juuri puhkeamisillaan olevien työeläkköiden aattona tulee tieto, että lännen puutarvakapitalistit ovat varustautumassa rahallisesti, jotta syntyy lakko voitaisi murtaa. Niillakin on siis pian "syitä" korottaa tuotteiden hintoja, jotta lakon aiheuttamat tappiot saadaan korvatuksi.

Olipa teollisuusala mikä tahansa, kaikkialla tapamme samanlaisen kuusituntista työpäivää, ei edes parhaitenkaan järjestyneillä ja korkeaa ammattitaitoa vaativilla aloilla, joilla sen saavuttaminen on tuhat kertaa helpompaa kuin satapäätöksien työväestön työmailla, joilla valtava osa työväestöstä ei tunne järjestyksen aakkosiaakaan.

Puutarvateollisuustyöväestöllä on siis syytä harkita tarkoin vaatimuksiaan, punnita sellaisiksi jotka luullaan voitavan ajaa lä-

tämmöiseen kevyempään farmityöhön. Ja niin tämä "maailman rikkain tasavalta" yhä vaan rikkastuu ja vaurastuu — yksin turvattomien lapsiraukkojenkin työn varassa.

"Välttämättömät liikekustannukset"

Eittämättä on tunnustettava, että jokaisessa liikkeessä ovat välttämättömät liikekustannukset, joita ilman ei liike voi tulla toimeen, ja nämä liikekustannukset esittävät sangen huomattavaa osaa aina silloin kun kysymyksessä ovat työläisten vaatimukset. Ei kannata maksaa enempiä palkkaa, selittävät työnantajat, sillä liikekustannukset ovat korkeat.

Mutta on olemassa eräitä "liikekustannuksia", jotka kylläkin kuuluvat oleelliseen osana kapitalistiseen liikeyritykseen, seen, mutta joiden kuulumisesta varsinaisiin liikekustannuksiin ei useinkaan mainita. Ne ovat lakkojen särkemiskustannukset.

Jokainen laajempi liike kerää itselleen tavalla tai toisella lakkonsärkemiskustannuksia, joko suoranaisesti omaan vararahastoonsa, tai yhteiseen vakantuskassaan, ja nämä kustannukset eivät olekaan niin pienet, kuin tavallisesti luullaan. Useitten suurten lakkojen aikana ovat yhtiöt maksaneet satojattuhansia dollareita sellaiseen keskinäiseen rahastoon, josta lakon sattuessa maksetaan avustusta liittoa kuuluville firmoille niiden taistelussa työläisten vaatimuksia vastaan. Tunnettuahan on, miten esim. San Francisco kauppamärin toimesta on kerätty miljoonarahasto sikäläisiä työväenjärjestöjä vastaan.

Mutta yhtiöt saattavat toisinaan kuluttaa lakkotapauksissa paljon enemmän kuin niiden vakantuskassat ja vararahastot sie-täisivätkään, tekevät velkaa saadakseen lakon säteiksi, ja sitte jalestapain kohottavat hintoja, saadakseen takaisin tappionsa ja tuuden vararahaston seuraavan lakon särkemistä varten. Yhtiöt esittävät tavallisesti numeroita silloin kun ne vaativat hintojen korottamista ja näissä tileissä esiintyy niiden tila jotensakin huonona. Varsinkin lakkojen jälkeen on usean yhtiön tilanne sellainen että tuotteista on välttämättä saatava parempi hinta.

Rautatieyhtiöt olivat juuri vaatimassa rahintuottojen korotusta, kuitenkin saamatta sitä, ja niillä oli usealla riittävästi "syitä", joiden perusteella olisi pitänyt saada enemmän sisaantuloja; niillä ovat suuret vakantuskassat, joiden nojalla käydään taistelu työväestöä vastaan.

New Yorkin rautatieyhtiöt taistelivat joku aika sitte työläisiä vastaan, ja selittivät silloin että niillä oli vararahasto, koska lakon tiedettiin syntyvän, mutta nyt ne vaativat kuluksintuottojen korottamista, selittävät yhtiön tilanteesta, selittävät yhtiön tilanteesta, selittävät yhtiön tilanteesta.

Juuri puhkeamisillaan olevien työeläkköiden aattona tulee tieto, että lännen puutarvakapitalistit ovat varustautumassa rahallisesti, jotta syntyy lakko voitaisi murtaa. Niillakin on siis pian "syitä" korottaa tuotteiden hintoja, jotta lakon aiheuttamat tappiot saadaan korvatuksi.

Olipa teollisuusala mikä tahansa, kaikkialla tapamme samanlaisen kuusituntista työpäivää, ei edes parhaitenkaan järjestyneillä ja korkeaa ammattitaitoa vaativilla aloilla, joilla sen saavuttaminen on tuhat kertaa helpompaa kuin satapäätöksien työväestön työmailla, joilla valtava osa työväestöstä ei tunne järjestyksen aakkosiaakaan.

Puutarvateollisuustyöväestöllä on siis syytä harkita tarkoin vaatimuksiaan, punnita sellaisiksi jotka luullaan voitavan ajaa lä-

Kahdeksantunnin työpäivätaisteluun

Täkkäläisen puutarvateollisuustyöväestön kauan odotettu herääminen näyttää olevan nyt alulla. Kaikkialla kuuluu olevan liikuntaa työväestön keskuudessa ja jos se perustuu riittävästi tietoisuudelle, niin voimme odottaa tuloksiakin, joista työväestö niittää huomattavan hyödyn.

Monet epäonnistuneet yritykset puutarvateollisuuden järjestämiseksi ovat luonnollisesti hidastuttaneet nykyistä liikettä, mutta niistäkin huolimatta alkaa täkkäläinen työväestö jo käsitellä, että ilman järjestymistä on mahdoton enää tulla toimeen. Kiristytävät olosuhteet, joita työväestö on koettanut tähän saakka välttää pakemalla työpaikalta toiselle, ovat lopulta vakuuttaneet, että sama tappava raadanta, sama sietämätön kohtelu ja sama nälkäpalkkajärjestelmä valitsee jokaisella sahalta ja jokaisella tukkikämpällä. Ei yksityisten, enempää kuin joukkojenkaan vaellus kämpältä kämpälle ja sahalta sahalle ole tuottanut apua yksityisesti eikä yhteisesti, ja siksi päi ei olekaan enää jalellä muuta keinoa kuin järjestyä taisteluun lähtemättä pois työpaikalta.

Parempaa ei voida löytää etsimällä sitä muualta, vaan parantamalla olot kaikkialla; parantamalla kaikkialta nykyinen alin elintaso, estetään työväestöä vajoumasta sille.

Mutta voittojen saavuttaminen riippuu muusta kuin suurista sanoista ja paljon sisältäviistä vaatimuksista. Kysymys siitä, mitkä vaatimukset olisivat oikeutettuja, on merkityksellisen, mutta sen sijaan voidaan asettaa suuri merkitys voimasuhteille, sillä ne määräävät taistelun tulokset. Ja näitä voimasuhteita silmällä pitäen ovat vaatimukset laadittavat.

Joukko joka on samalla järjestymässä kuin se esittää vaatimuksia, ei ole yhtä voimakas, kuin on joukko jonka järjestö on jo ennen tunnustettu. Järjestävällä joukolla on edessään kaksinkertainen taistelu: järjestymis-oikeuden valtaaminen ja järjestönsä esittämien vaatimusten perille ajaminen. Ja ellei näitä seikkoja oteta huomioon, saattaa pettymys olla ainoa seuraus koko taistelusta.

Mutta väärin olisi kuitenkin jättää suhteellisesti kohtuulliset vaatimukset tekemättä sillä ajatuksella, että ensin on saatava tunnustus järjestymiselle. Ei missään tapauksessa ole luovuttava korkeamman palkan ja kahdeksan tunnin työpäivän vaatimuksesta, vaan päinvastoin keskitettävä voimat juuri niiden taakse. Epäilemättä olisi parempi, jos voitaisi saada kuusituntinen työpäivä, mutta ottaen huomioon sen, että metsä- ja saha-teollisuudessa vallitsee vielä yleisesti, melkein poikkeuksetta, kymmentuntinen ja paikoikin pitempiin työpäivä, niin sen lyhentäminen kuusituntiseksi on tällä kertaa mahdotontuusta, ja tuntuapa siltä kuin sen vaatimuksen takana olisi joutunut työnantajan provokaattoreita, jotka koettavat sillä tempullaan saattaa vaatimuksille sellaisen leiman, että ne näyttäisivät johtuvan jostakin muusta kuin työväestön etujen parannusharrastuksista.

Tämän maan laajoilla teollisuusaloilla ei vallitse vielä missään kuusituntista työpäivää, ei edes parhaitenkaan järjestyneillä ja korkeaa ammattitaitoa vaativilla aloilla, joilla sen saavuttaminen on tuhat kertaa helpompaa kuin satapäätöksien työväestön työmailla, joilla valtava osa työväestöstä ei tunne järjestyksen aakkosiaakaan.

Puutarvateollisuustyöväestöllä on siis syytä harkita tarkoin vaatimuksiaan, punnita sellaisiksi jotka luullaan voitavan ajaa lä-

pitse ja sitten antauduttava niiden puolesta taisteluun sillä mielellä, että siinä taistelussa voitetaan.

Kahdeksan tunnin työpäivävaatimus ei suinkaan ole liiallinen, eikä se ole ylivoimainen voitettavaksikaan, edellyttäen että liike sen puolesta muuttuu yleiseksi, kuten nykyisin näyttää olevan laita. Koko länsirannikon puutarvateollisuudessa työskentelevän työväestön elin-ehdot ovat suunnilleen yhtä kurjat, joten kahdeksan tunnin työpäiväliikkeen ulottaminen koko lännen puutarvaliikenteen käsitettäväksi ei ole mikään mahdotontuusta, puhumattakaan kohtuuttomuudesta.

Mutta tässä liikkeessä on sittekin olemassa vakava vaara tarjolla: näkyy olevan kaksi keskeistä kilpailevaa järjestöä, joista ainakin toisessa — vaatimuksista päättäen — ei järki ole ollut tiellä vaatimuksia esitettäessä. Ja jos työnantajat saavat tilaisuuden provosoida nämä järjestöt keskinäiseen taisteluun siitä, minkälaisen vaatimusten taakse asetetaan, niin koko taistelu on mennyt, rintama särkyä ja työnantajat voivat saada kämpän ja sahan käyntiin siellä ja täällä, siksi kunnes loppujen lopuksi koko taistelu päätyy keskinäisen tappeluun aiheuttamaan sekasorttoa ja hyökkäystä joukko peräntöön sille hillittömässä paassa.

Jos todellakin on perää siinä, että eräänlaiset "unionistit" ovat esittäneet kuuden tunnin työpäivävaatimuksen ja koettavat keskittää voimia sen taakse, niin ei tarvitse ollenkaan hämmästyä, jos sieltä ennen pitkää puhjunta esille työnantajien provokaattorien kynsillä, sillä sellainen vaatimus ei ole sopuisuudessa nykyisten voimasuhteiden kanssa, niin edullinen kuin tilanne työpäivän lyhennykselle onkin.

Toimim kaikkialla jokaisen miehen järjestämiseksi kahdeksan tunnin työpäivävaatimuksen, minimipalkan ja järjestymis-oikeuden taakse ja ennen pitkää kuulun kahdeksan tuntia pitempi työpäivä poikkeustilanteisiin, jotka eivät ole useinkaan työläisten häittäniä.

Jos todellakin on perää siinä, että eräänlaiset "unionistit" ovat esittäneet kuuden tunnin työpäivävaatimuksen ja koettavat keskittää voimia sen taakse, niin ei tarvitse ollenkaan hämmästyä, jos sieltä ennen pitkää puhjunta esille työnantajien provokaattorien kynsillä, sillä sellainen vaatimus ei ole sopuisuudessa nykyisten voimasuhteiden kanssa, niin edullinen kuin tilanne työpäivän lyhennykselle onkin.

Toimim kaikkialla jokaisen miehen järjestämiseksi kahdeksan tunnin työpäivävaatimuksen, minimipalkan ja järjestymis-oikeuden taakse ja ennen pitkää kuulun kahdeksan tuntia pitempi työpäivä poikkeustilanteisiin, jotka eivät ole useinkaan työläisten häittäniä.

Jos todellakin on perää siinä, että eräänlaiset "unionistit" ovat esittäneet kuuden tunnin työpäivävaatimuksen ja koettavat keskittää voimia sen taakse, niin ei tarvitse ollenkaan hämmästyä, jos sieltä ennen pitkää puhjunta esille työnantajien provokaattorien kynsillä, sillä sellainen vaatimus ei ole sopuisuudessa nykyisten voimasuhteiden kanssa, niin edullinen kuin tilanne työpäivän lyhennykselle onkin.

Toimim kaikkialla jokaisen miehen järjestämiseksi kahdeksan tunnin työpäivävaatimuksen, minimipalkan ja järjestymis-oikeuden taakse ja ennen pitkää kuulun kahdeksan tuntia pitempi työpäivä poikkeustilanteisiin, jotka eivät ole useinkaan työläisten häittäniä.

Järjestömme asioita

S. S. Osastoille

Luettava osaston kokouksessa.

Yksikään s. s. osasto ei ole vielä tehnyt juuri sanottavia Toverin Kymmenvuotijulkaisun onnistumiseksi. On kylläkin tunnustettava, että muutamit osastot ovat kiittävästi tarmolla ottaneet julkaisulle ennakkotilauksia, mutta yksikään osasto ei ole ottanut vaikeuseen kertoa sanallakaan niistä kokemuksista, taisteluista ja pyrkimyksistä joita olemassaolon aikana on eteen sattunut. Toverin Kymmenvuotijulkaisu ei ole mikään kymmenvuotijulkaisu sillä, että sen ensimmäiselle palstalle painetaan komeilla kirjaimilla sanat: Toverin Kymmenvuotijulkaisu. Sen sisällön täytyisi olla kuvestin osastojen- ja koko työväenliikkeen edesmenneistä olemassaolon taisteluista, ja sellaisen kuvestin saamisen siksi, hyvät toverit, ette ole vielä mitään tehneet... Siksi Länsipiirikomitea kehottaa osastomme valitsemaan komitean jonka tehtävänä on laatia lyhyt katsaus osastonne toiminnasta koko siltä ajalta jonka osastonne on ollut olemassa. Se on tehtävä nyt heti, sillä ennen tämän kuun loppua on kaikkien julkaisuun ajottujen kirjoitusten oltava Toverin toimituksessa. Osastollanne mahdollisesti on oma talo, hyvässä kunnossa oleva näytelmäseura, tai muita sellaisia toimikuntia ja lakko-komiteoita, joista voitte ottaa kuvia ja lähettää historiallisuudessa, sillä julkaisuun toimitus haluaa liittää kuvia osastojen toimintakertomusten yhteyteen, mikäli tarpeelliseksi katsoo.

Myöskin kehoitamme osastonne kirjenvaihtajia lähettämään kertomuksen kokemuksistaan koko siltä ajalta jonka ovat olleet Toverin kirjenvaihtajana, sekä kaikkia niitä tovereita jotka

tavalla tai toisella ovat työväenliikkeen mukana olleet.

Toveri täyttää pian kymmenen vuotta.

Ei ole enää pitkä aika siihen päivään jolloin vierittää kymmenen vuotta taistelusta menneisyyteen siitä päivästä jona Toverin ensimmäinen numero lähti julistamaan maailmalle työväen evankeliumia. Tällä olemassaolon ajalla on Toveri — samoin kuin Toverin kannattajain — saanut kokea monta kovaa iskua. Mutta kaikki on kestänyt ja kohtaa sivuutetaan kymmenes tien-viitta. Kun katsomme menneisyyteen, niin huomaamme siellä aikoja jolloin Toveri on ollut kuolemallaan taloudellisen puerruksen tähden ja aikoja jolloin se on ollut näytymässä henkiseen köyhyteen. Muistammehan me miten vajavilla toimitusvoimilla on Toverin näytynyt useinkin ilmestyä ja miten sen kassabolyt ovat useinkin köyhydestä kietisseet mutta nyt vihdoin olo on siinä asemassa, että tulevaisuudesta on toivoa. Toverin taloudellinen asema on nyt varmempi mitä se on ollut koko sen olemassaolon aikana, vaikkakaan tilaajamäärä ei ole niin suuri kuin sen pitäisi olla. Toverin toimituksessa on nyt niin hyvät voimat, että se voipi palvella lukijoitaan niin hyvin kuin yksikään toinenkin puoleemme lehti Amerikassa. Te olette sanoneet aina, että Toveriä pitäisi saada parempia voimia, nyt niitä on saatu, joten teillä ei ole mitään sanomista toimitusvoimien heikkoudesta. Teidän ainoa velvollisuutenne on nyt, leviättä Toveriä. Kun olette luku-ett tämän kirjeen, niin kysykää asiamehiltämme, mitä he ovat sanoneet aikaa. Vastauksia asiamehiltämme raportti jokaisessa osaston kokouksessa. Jos huomaatte jonkun asiamehiltämme lyöneen laimin tehtävänsä, valitkaa laiminlyöneen tilalle toinen, nyt on hetki jolloin kaikkein on oltava mukana.

Teidän osastollanne on mahdollisesti kirjenvaihtaja, jonka tehtävänä on kirjoittaa Toveriin paikkakuntaan tapahtumia, mutta onko kirjenvaihtaja täyttynyt velvollisuutensa? Oletteko osastonne kokouksessa vaatineet osastonne kirjenvaihtajalta raporttia hänen toiminnastaan? Jos ette ole sitä tehneet niin teidän on nyt, ja velvoittakaa kirjenvaihtajaa kirjoittamaan säännöllisesti. Velvoittakaa ilmapuhujan tekemään selvää yleisölle työväen sanomalehdistön merkityksestä työläisiin näiden. Ottakaa päämääräkseen ja tehtäväkseen se, että silloin kun Toveri täyttää kymmenen vuotta täytyy sillä olla kuusituntista tilaajaa.

Toverillisesti Länsipiirikomitea. Kautta A. Mäki, siht.

Kansankirjeitä

CALIFORNIA

SAN FRANCISCO.

Edistystä. Muisellissamme aikoja, jolloin sosialistinen liike oli vielä kapaloissaan, täytyy meidän myöntää, että työläiset olivat tietämättömiä niistä syistä, jotka tekivät heidän jokapäiväisen elämänsä niin kurjaksi. Emme jollalla nytkään voi sanoa, että asemamme olisi niin hyvä kuin sen pitäisi olla, vaan täytyy meidän kuitenkin sanoa, että paljon olo on parantunut entisestään — vaikka juuri nyt elämme kurjaa raakalaisaikaa, jonka sota on saanut aikaan.

Maailman työväenliikettä tarkastellessamme joitakin kymmeneen vuotta sitten huomaamme, että silloinkin on ollut lakkaja, joilla työläiset koettivat saada parempaa palkkaa ja parempia lakkonsa mahdollisuuksia. Mutta he eivät olleet vielä silloin järjestyneitä, joten usein heidän lakkonsa epäonnistuivat. Tosin ne joskus epäonnistuivat vielä tänäkin päivänä, vaan ei niin säännöllisesti kuin pari kolme kymmentä vuotta taaksepäin. Nykyaikana kun työläiset vaativat palkankorotusta y. m. parannuksia työlöihin, niin ainoastaan esteitä vaatimus työläisten puolelta työnantajille, ja usein on tuloksena, että työnantajat suostuvat työläisten vaatimuksiin.

Esim. San Franciscossa pari kuukautta sitten rakennustyöläiset saivat 50 senttiä palkkanylennystä päivältä, ilman lakkotais- teluja. Tiedätte täkkäläiset suomalaisetkin rakennustyöläiset, miten tuo palkkanylennys tuli teil-

le aivan kuin ilmaiseksi; heidän ei tarvinnut olla tuntikaan pois- sa työstä tuon 50 sentin palkan ylennyksen tähden. Ja te olette kiitollisia — työnantajilleko? Ettepä tietenkään. Meidän on kiittäminen vain itseämme, että olemme siksin hyvin järjestyneet. Työnantajat tiesivät, että rakennustyöläiset, harvoja lukuunottamatta, kuuluivat ammattiosastoihin, jotka ovat siksi voimakkaat, että ne voivat ajaa vaatimuksensa perille. Voitteko nyt väittää, että kaksikymmentä vuotta sitten työnantajat olisivat suostuneet teidän vaatimuksiinne niinkuin he suostuivat nyt? — Tässä on jokaiselle työläiselle hyvä esimerkki siitä, mitä järjestyksellä aikaansaadaan. Sosialismin osalle

tulee paljon ansiota tästä järjestyksestä. Jos sosialistia liikkeä ei olisi maailmassa, ei myöskään olisi niin paljon järjestyneitä työläisiä. Nykyaikainen sosialistinen sanomalehdistö sekä muu sosialistinen toiminta saapi työläiset järjestyneiksi. Työläisiä, jotka lukee sosialistia lehtiä pian huomaa olevansa kehityksessä ja tietoisuudessa paljon edellä sellaista työläistä, joka ei lue mitään lehtiä tahi joka lukee yläluokan lehtiä (sillä niistä me työläiset emme mitään viastu). Jos esim. San Franciscossa rakennustyöläiset lukisivat vain kapitalistiluokan lehtiä tahi ei mitään lehtiä, niin ei-pä todellakaan Friskossa olisi puoleksikaan niin paljon unioni- hin kuuluvia työläisiä kuin on tänä päivänä. Siis työväen sanomalehdistöille voimme antaa suurennun tuntuksen tässä asiassa niinkuin monessa muussakin, joka koskee työläisten tietoisuuden kohottamista.

Friskon suomalaisille palvelijat- tarille tahdon myös huomauttaa muutamalla sanalla, että teidän velvollisuutenne olisi yhtyä osastoon jäseniksi. Useampia tosin kuuluukin osastoon, vaan vielä useammille siellä olisi jäsenkortin tulla saatavana. Osastoon yhtymällä ette tosin heti siitä päivästä alkaen saa 100 dollarin kuukausipalkkaa ja 8-tuntista työpäivää, vaan tulette varmaan tulevaisuudessa huomaamaan, että teittepä oikein, kun yhdyitte siihen joukkoon, joka joskus varmasti teidänkin olostu- enne voi toiseksi muuttua. Se joukko olemme me: kaikki työläiset, kun vain järjestyimme.

Osaston työkokous on taas tänään kuun 17 p. Silloin ovat uudet ja vanhat jäsenet tervetulleita. — Ässä.

OREGON

PORTLAND.

Kesäistä lomaannusta. Satunnaisen luononvoimintia takia en voinut seurata, minkälaiset juhlanomat työväestöllä oli "fourth of July"na, tuskin on ollut minkäänlaisia menoja, ei ainakaan sellaisia jotka olisivat jostain merkityksestä luokkatais- telussa. Kesäinen ilma ja sotainen aika näyttävät vaikuttaneen työväestön lamauttavasti. Jos jokin "toimitaan", niin niihin tilaisuuksiin ei hankita minkään- laista henkistä ohjelmaa.

Niinpä viime sunnuntaina, kun oli Portlandin kaupungin kaikki- en kansallisuksien yhteinen kenttäjuhla, ei ollut muuta ohjelmaa kuin S. S. O. lauluseurala kolme laulua. On joksinkin noloa huomata, että niin suuri- toiset kuin sellaiset juhlat ovat, niihin ei hankita hyvää puhujaa, varsinkin kun ottaa huomioon, että juhlijoita oli kokoontunut toistuttuutta henkeä. Sellaisella joukolla jo kannattaisi varaa hyvä ohjelma. "Harvoin työlä- siä saa niinkään lukuisasti koolle. Jos mitään, niin juuri sel- laiset tilaisuudet pitäisi käyttää herätystyöhön. Mutta kuulostaa siltä kuin nykyään olisi vakain- tunut osalle sosialisteja sellainen mielipide, ettei kenttäjuhliin kannata hankkia henkistä ohjelmaa: yleisö on muka sille välinpitämätön. Epäilemättä osa yleisöstä ei perusta ohjelmasta, vaan on niitkin, jotka sitä kaipavat, ja aina se jotakin vaikuttaa niihin- kin, jotka ovat välinpitämättö- miä työväen kysymykselle. Lie- venpitävänä asianhaaraa voidaan pitää sitä, että julkatoimikunnan jäsenet valittivat ei saaneensa ketään puhujaa. Mutta samalla he antoivat ymmärtää, ettei ole väliä, vaikka ei olekaan henkistä ohjelmaa, ja tuo heidän välinpi- tämättömyytensä se ilmasikin syyn, mikä ei ollut saatu puhu- jaa. Niin sunnussa kaupungissa kuin Portlandissa löytyy jos- vaan jokin sosialistipuhuja, ja vain toimikunnalla on tosi halu hankkia puhujaa. Nyt herkesivät

UTAH

BINGHAM.

"Vapauden juhlaa" vietettiin täälläkin niinkuin kaikkialla muuallakin: remuten. Enin osa kansaa kuitenkin meni "Suolajärven kaupunkiin" (Salt Lake City), juhlimaan. Siellähän sitä saa nauttia jotta- kin, mitä muitten valtioiden asukkaat eivät saa elleivät tule tänne, sillä Suolajärvi on mail- man kuulu ja kesällä kuumalla ilmalla on se mainio virkistys- paikka, jossa saa uida ja on myös sen yhteyteen laitettu kaikenlai- sia huvittelupaikkoja. Siellä sanotaan olevan Yhdysvaltain suur- rimman tanssihallin ja onkin siinä kyllä tilaa, mutta "juhlain" aikana nykyin tahdot se käydä pieneksi, kun kaikki valtion kuhlmita oli kerättyntyn ihmisiä. Myöskin oli varattu "fair ground" ille" jos jonkinlaista isänmaali- lista tempuilua. Sotamiehet näyttivät taitoaan hyökkäämäl- lä valtiouhoista toisiaan vastaan, näyttäen miten sitä isän- maata puolustetaan.

Valtio nyt menee kuivaksi elo- kuun ensi päivänä ja sen pitäisi mennä aivan luukuivaksi. Saa- daanpa nähdä näkykö sitten enään humalapäisiä hoipertele- mässä kuten täälläkin oli esim. "vapauden päivänä".

Kesä on taas kuumiimmillaan täällä vuoristossa ja ilmat ovat kuumat, ja kuuma kertoi tov. Kustaa Hill olevan Arizonan- nassakin, josta hän palasi joku päivä sitten. — Jack Johnson.

PARK CITY.

Heinäk. 4 men päivän vieto muodostui täällä kaivoskylässä toverustunteita tulkitseväksi ja vapaaksi seurusteluksi vapaassa luonossa, jota jokainen luon- nollisista syistä kaipaakin, vaika- ka aniharvoin siihen tilaisuutta on meillä kaivoskyläisillä, kun aina täytyy raataa niin yhämitä- tä, että saamme ainoastaan jon- kun jouto- eli lepöpäivän vuo- deessa.

Eiköhän meillä työläisillä jo olisi aika ryhtyä lähemmin tarkastelemaan, mikä meillä on niin kiire, ettemme saa useam- paan lepöpäivää vuodessa? Ja eiköhän jo sopisi meidän oikein joukoilla huomata, että me

välipitämättömiksi, kun satun- naisten syitten takia ei vanhoja veteraneja ollut saatavissa, he selittivät.

Muven juhlat onnistuivat hy- vin, tulopuoleen nähden. Väittelyä. Lienee paikallaan mainita, et- tä mainitussa juhlatilaisuudessa tapasin akasia suomalaisia I. W. W:n miehiä, joiden kanssa täytyi pitää vähän sukkopua. Vastaväittäjäni oli kovasti kapina- tuella sosialistipuu- luetta vastaan, vaikka heidän hoitoku- lussaan ei ollut mitään tuuta. Sen puolesta ei kannattaisi lai- nata huomioa heidän edusta- millen mielipiteille, sillä ne o- vat ennestään liiankin tunnettu- ja. Mutta pari seikkaa tulko- tuu huomioon otetuksi, koska he tie- tämättömillä työläisille uskotta- via asiain olevan niinkuin he sa- novat. He nimittävät väittävät, ettei sosialistipuole anna mitään arvoa työläisten taloudelli- selle toiminnalle luokkateis- telussa, vaikka totiasia on, että sosialistipuole hyväksyy sekä teoriassa että käytännössä unio- nistisen toiminnan työväenluo- kan hyväksi. Sosialistipuoleen taholta on lukemattomia kertoja selitetty, että työläisten talou- dellinen ja valtiollinen toiminta on kulkeva käsikädessä, jos mie- li työväestön saada parempia olo- ja — Toinen asia, jossa he pal- jastivat, kuinka vähä he tietävät sosialismista, oli se kun he selit- tävät, että Venäjän vallankumu- os oli "suora toiminta" eikä ol- lenkaan ollut poliittinen teko! Sosialistit eivät mitään ole kos- kaan hyväksyneet aseellista val- lankumousta. Siitä vain näkyy, kuinka tietämättömiä he ovat sosialismin teoriasta ja menet- telytavoista. Jokainen, joka vä- häkin on seurannut asioita, tie- tää, että Venäjän vallankumous oli puhtaasti poliittinen teko: johtui poliittisista syistä ja poli- tiillisilla keinoina vietin perille. Semmoisen vaite, etteivät sosia- listit olisi muka koskaan hyväk- syneet aseellista vallankumousta, ei ole muuta kuin heikkolaista sosialismin talkinta. Sosialisti- oppi sisältää aseellisenkin val- lankumouksen, jos se on välttä- mätön työläisille, eikä yksistään äänestyksen, kuten vastaväittä- jäni koettivat uskottaa. Hankki- kaa tietoja siitä, mitä sosialismi sisältää, niin olette varma, että siinä löydätte kaikki mitä kai- paatte työväen kysymyksen rat- kaisussa. — Peter Kähkönen.

Enin osa kansaa kuitenkin meni "Suolajärven kaupunkiin" (Salt Lake City), juhlimaan. Siellähän sitä saa nauttia jotta- kin, mitä muitten valtioiden asukkaat eivät saa elleivät tule tänne, sillä Suolajärvi on mail- man kuulu ja kesällä kuumalla ilmalla on se mainio virkistys- paikka, jossa saa uida ja on myös sen yhteyteen laitettu kaikenlai- sia huvittelupaikkoja. Siellä sanotaan olevan Yhdysvaltain suur- rimman tanssihallin ja onkin siinä kyllä tilaa, mutta "juhlain" aikana nykyin tahdot se käydä pieneksi, kun kaikki valtion kuhlmita oli kerättyntyn ihmisiä. Myöskin oli varattu "fair ground" ille" jos jonkinlaista isänmaali- lista tempuilua. Sotamiehet näyttivät taitoaan hyökkäämäl- lä valtiouhoista toisiaan vastaan, näyttäen miten sitä isän- maata puolustetaan.

Valtio nyt menee kuivaksi elo- kuun ensi päivänä ja sen pitäisi mennä aivan luukuivaksi. Saa- daanpa nähdä näkykö sitten enään humalapäisiä hoipertele- mässä kuten täälläkin oli esim. "vapauden päivänä".

Kesä on taas kuumiimmillaan täällä vuoristossa ja ilmat ovat kuumat, ja kuuma kertoi tov. Kustaa Hill olevan Arizonan- nassakin, josta hän palasi joku päivä sitten. — Jack Johnson.

PARK CITY.

Heinäk. 4 men päivän vieto muodostui täällä kaivoskylässä toverustunteita tulkitseväksi ja vapaaksi seurusteluksi vapaassa luonossa, jota jokainen luon- nollisista syistä kaipaakin, vaika- ka aniharvoin siihen tilaisuutta on meillä kaivoskyläisillä, kun aina täytyy raataa niin yhämitä- tä, että saamme ainoastaan jon- kun jouto- eli lepöpäivän vuo- deessa.

Eiköhän meillä työläisillä jo olisi aika